

сѧ мѣне ѣдинѧ часѧ, ѡнѧ двѧ.

Кога челоѡѣкѧ ѣ наѡченѧ на нѣщо сѧ ѡ много врэма, ѡчѧ ѡще да сѧ ѡучѧ, не трѣба да сѧ ѡстаѡа ѡ ведѧжшь, ѡмѧ по лѣгка ѧ кога ѣ попотѣнѧ да сѧ пѡзи да не ѡстѣне ѡ ведѧжждѧ, ѧ да глѣда да мѡ сѧ вѡнагѧ тѡплѧ кракѡта.

Затластѡѡа челоѡѣкѧ кога мѡлко сѧ расхѡжда, ѧ частѡ сѧ почѡѡа: кога не ѡзлѡза частѡ по себѧ сѧ, кога не ѡстѣла зѡмѣ ѧ не сѧ тѡжрдѣ горѡщѧ лѣтѣ: кога сѧ мѡрно ѧ бѣзѧ смѡщенѣа на мѡгка постѣлька: кога не сѧ скѡрѡн, не ѡдѣ частѡ много слѡдки ѧ тѡжстѧ ѡстѣа ѧ гѧ смѣла.

Запосталѡѡа челоѡѣкѧ, кога пѡ тѡпла вода, кога частѡ сѧ горѡщѧ, ѧ сѧ скѡрѡн: кога много хѡдѧ ѡнѧ препѣска, кога вѡѡѡа, ѡнѧ частѡ ѡзлѡза по себѧ сѧ: кога ѡдѣ кѡсѡлѧ ѧ стѡпѡѡѡѧ ѡстѣа: кога ѡдѣ по мѡлко ѧ ведѧжждѧ на денѡжтѧ.